

Ставчук Наталія,

викладач

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

ПЕДАГОГІЧНА ІННОВАТИКА У СТРУКТУРІ НАУКОВОГО ЗНАННЯ

Педагогічна інноватика належить до системи загального наукового і педагогічного знання. Розвиток цієї дисципліни відбувається на межі загальної інноватики, методології, теорії та історії педагогіки, психології, соціології і теорії управління, економіки освіти. Процеси оновлення освіти неможливі без педагогічної інноватики, оскільки вона є однією з фундаментальних дисциплін.

За визначенням Н. Р. Юсуфбекової, педагогічна інноватика є самостійною галуззю педагогічної науки, вченням про створення педагогічних нововведень, їх оцінку й освоєння педагогічною спільнотою, застосування їх на практиці [3, с. 51].

З точки зору А. В. Хуторського [2], під педагогічною інноватикою необхідно розуміти науку, що вивчає природу, закономірності виникнення і розвитку педагогічних інновацій, їх зв'язок із традиціями минулого і майбутнього відносно суб'єктів освіти. Автор також зауважує, що на відміну від дидактики, де об'єктом наукового дослідження виступає процес навчання, педагогічна інноватика досліджує трьохскладовний процес – процес створення, засвоєння і застосування нововведень.

Наукові інтереси педагогічної інноватики пов'язані з вивченням інноваційних процесів у системі освіти і виховання.

Інноваційний процес – це сукупність прогресивних, якісно нових змін, які безперервно виникають у часі й просторі. Інноваційний процес пов'язаний з перетворенням наукового знання на інновацію, яка задовольняє нові суспільні потреби, і включає всі стадії створення новинки і впровадження в практику [1, с.64].

Інноваційні освітні процеси функціонують у відповідності з притаманними їм законами, які виражають необхідні, істотні, стійкі відношення між новим і традиційним в системі освіти, а також

закономірності в розвитку педагогічної системи навчального закладу. Знання законів дає змогу ефективно впроваджувати інновації у системі освіти і керувати ними. Науковці до законів перебігу інноваційних процесів в освіті відносять: незворотну дестабілізацію педагогічного інноваційного середовища, стереотипізацію педагогічних нововведень, циклічність інноваційних процесів і закономірність фінальної реалізації [3; 4, с. 6–9].

Отже, педагогічна інноватика у структурі наукового знання розкриває глибинні процеси створення, освоєння і застосування нових освітніх парадигм, концепцій, технологій, яким притаманні особливості, пов'язані з діями суб'єктів педагогічної взаємодії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Стадник В. В. Інноваційний менеджмент : Навчальний посібник / В. В. Стадник, М. А. Йохна. – К. : Академвидав, 2006. – С. 64.
2. Хуторской А. В. Педагогическая инноватика – рычаг образования [Электронный ресурс]/ А. В. Хуторской. – Режим доступа : <http://eidos.ru/journal/2005/0910-19.htm> – Загл. с экрана.
3. Юсуфбекова Н. Р. Общие основы педагогической инноватики. Опыт разработки теории инновационных процессов в образовании / Н. Р. Юсуфбекова. – М. : НИИ теории и истории педагогики, 1991. – С. 51.
4. Юсуфбекова Н. Р. Тенденции и законы инновационных процессов в образовании / Н. Р. Юсуфбекова // Новые исследования в педагогических науках. Вып.2. – Сост. И. К. Журавлёв, В. С. Шубинский. – М. : Педагогика, 1991. – С. 6–9.